

گرفته است. بنده با مسئول عالی این مجموعه تماس گرفتم و گفتم: «شنیده‌ام این ساختمان دارای حکم قضایی است، اما شما همچنان در حال هزینه‌کرد هستید و طبقه سوم و زیرزمین آن را می‌سازید، آن هم ساختمانی که ممکن است تخلیه شود.» پاسخ دادند: «خرید این ساختمان توسط شهرداری قطعی شده و نوسازی اشکالی ندارد.» عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران با اشاره به اطلاعات دقیقی که اخیراً به دست او رسیده است، تأکید کرد: «مالک ساختمان حکم تخلیه را گرفته و ساختمان را ۷۰۰ میلیارد تومان قیمت‌گذاری کرده است. یعنی اگر شهرداری بخواهد این ساختمان را بخرد، باید دوباره ۷۰۰ میلیارد تومان از پول مردم تهران را پرداخت کند؛ آن هم برای مجموعه‌ای که صرفاً کارش هزینه‌کردن است. این مجموعه از شهرداری پول می‌گیرد و هزینه می‌کند. چرایش از تعیین تکلیف مالکیت این ساختمان میلیاردها تومان هزینه نوسازی طبقه سوم و زیرزمین این ساختمان می‌شود؟»

او با بیان اینکه برای هر معاونت و هر مجموعه‌اش یک مبلمل با یک رنگ خاص خریده است، افزود: «یک طبقه رنگ خاکستری، یک طبقه آبی و... طبقه مدیرعامل، قندان و سیستم چای‌خوری با رنگ مینو شده است. این مجموعه پیش‌تر دارای لوگو و آرم مشخص بوده که در سرپرگ‌ها استفاده می‌شد، اما مبلغ یک میلیارد و دویست میلیون تومان به یک نفر دادند تا لوگو و آرم جدیدی برای آن طراحی کند. علاوه بر آن جزوهای تحت عنوان «نمای تهران» در این مجموعه منتشر می‌شود. برای هر جزوه با کاغذ رنگی و گلرسه، ۵۵۰ هزار تومان هزینه می‌شود و در مجموع ۷۰ نسخه از این جزوه منتشر می‌شود. در چنین شرایطی، در شورای شهر تهران درباره این موضوع بحث می‌شود که یکی از اعضا، وقت شورای شهر را گرفته و از این‌اتلاف بیت‌المال است. این حساسیت خوب است و اگر اعضای شورای شهر تهران بدون دلیل وقت صحن را بگیرند اتلاف است. اما حرف من این است که با این هزینه‌های پنهان چه کسی به‌خورد می‌کند؟ اگر من این موضوع را مطرح کردم سبانهامی کردم؟ آب در آسیاب دشمن ریختم؟ یا به وظیفه قانونی خود عمل کردم؟»

امانی با اشاره به اینکه من نماینده مردم تهران هستم، تأکید کرد: «من نماینده مردم درم فرحزاد و هرندی؛ نماینده مردمی هستم که در بیقوله‌ها زندگی می‌کنند و ما از آنها عواوض می‌گیریم. آیا راستی که پول این مردم این گونه هزینه شود؟ چه کسی قرار است با این مسائل به‌خورد کند؟ چهار ماه پیش تذکر دادم و محل وقوع این موارد را مشخص کردم، اما هیچ اقدامی صورت نگرفت. امروز هم بر اساس وظیفه شرعی و قانونی خود سخن می‌گویم.»

او افزود: «ابلاغیه معاون رئیس‌جمهور در باره صرفه‌جویی را اگر فاکتور بگیریم، در همان تذکر چهار ماه پیش به آقای زاکانی، جمله‌ای از امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام خطاب به یکی از کارگزاران خود را نوشتم: «فَقَدْ بَلَّغْنِي غُلَّتْ أُمِّي، إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُهُ فَقَدْ أَسْخَطْتُ رَبِّي، وَغَضِبْتَ إِمَامَكَ، وَأَخْزَيْتَ أُمَّاتَكَ.» «به من خبر رسیده است (یعنی در حد خبر است و قطعی نیست) که اگر این کار را انجام داده باشی، قطعاً پروردگارت را به خشم آورده‌ای، از امام و پیشوایت نافرمانی کرده‌ای و از روش پیامبرت فاصله گرفته‌ای. لذا به شهردار تهران که به‌خورد جدی و قاطع در این موارد شناخته شده، تذکر می‌دهم: «ما انتظار نداریم در مجموعه‌ای که این سیستم حاکم است این نوع اسراف‌ها و تجمل‌گرایی‌ها شایع شود یا رواج پیدا کند.»»

مجید باقری، معاون شهردار تهران پس از قرائت این تذکر گفت: «موضوعات را ما به سازمان بازرسی شهرداری ارجاع می‌دهیم و اگر به‌جز این دو موردی که آقای امانی می‌دانند مصادیق دیگری وجود دارد اعضای شورای شهر تهران به ما منعکس کنند تا به سازمان بازرسی شهرداری ارجاع کنیم.» ناصر امانی پرسید: «کدام سازمان بازرسی؟» شنیده‌ها حاکی از آن است که هدف

تذکر ناصر امانی، مجموعه‌ای بود که مدیرش به اعضای شورای شهر تهران بی احترامی کرده بود و مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران به همین دلیل رئیس این شرکت را از صحن شورای شهر تهران اخراج کرده بود.

▼ منابع صرف نرم‌تر شدن صندلی مدیران نشود

سید جعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران نیز درباره تجمل‌گرایی در شهرداری به هم‌میهن گفت: «در هیچ‌یک از مصوبات شهر تهران نه اجازه‌ای داده شده و نه تأکیدی بر چنین هزینه‌هایی وجود داشته است. اعتبار مدیران به عملکرد آن‌هاست، نه به زیبایی اتاق، تزئینات و نصب المان‌های گران‌قیمت در دفاترشان. همان‌طور که آقای امانی هم اشاره کردند، واقعاً منصفانه نیست که این مبالغ که گاهی با آه و درد مردم شهر تأمین می‌شود و با بهانه‌های مختلف از شهردان دریافت می‌گردد، صرف چنین امور غیر ضروری شود. اینکه گفته‌می‌شود «شرف‌المکان بالمکین» یعنی آقای مدیر عملکرد شما بدون این همه تزئینات، هزینه و لاکچری کردن اتاق، ملاک قضاوت مردم قرار گیرد.»

او افزود: «قطعاً این نوع اقدامات را نه تنها لازم نمی‌دانیم، بلکه آن را مضر برای شهر می‌دانیم. دلیل آن هم روشن است: صحن و اتاق‌های اعضای شورای شهر تهران با حداقل هزینه اداره می‌شود. اعضای شورای شهر در اتاق‌هایی حدوداً ۱۰ متر مربعی، با همان تجهیزات باقی‌مانده از دوره‌های گذشته و حتی چند دهه قبل و با همان امکانات در حال انجام وظیفه هستند. هیچ چیز جدیدی به شورای شهر تهران اضافه نشده است. با وجود اینکه در همه دوره‌ها وقتی اعضای شورای شهر وارد می‌شدند، خودروهایشان تعویض می‌شد تا چهار سال بتوانند از آن استفاده کنند، در این دوره شورای شهر حتی خودروهای خود را هم تعویض نکرد.» تشکری هاشمی با اشاره به اینکه شاید حرفی که می‌زنم از برخی جهات جالب نباشد، تأکید کرد: «حتی آب معدنی، به‌جز در صحن علنی شورای شهر تهران، در اتاق اعضا سرو نمی‌شود و پذیرایی با آب معدنی نیست. نهایت امکانی موجود دارد، مقدار محدودی مشکلات است که با گذشت چندین سال از عمر آن، ما به‌مهمانان توصیه می‌کنیم برای سلامتی خودشان از خوردن آن صرف‌نظر کنند.» رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران با تأکید بر اینکه ما نهایت صرفه‌جویی را در شورای شهر انجام می‌دهیم، گفت: «انتظار داریم که در شهرداری هم این روند وجود داشته باشد. به هر شکل، این وظیفه شهردار تهران است که زیرمجموعه خود را کنترل کند، اجازه ندهد منابع هدر برود و از این منابع به‌گونه‌ای استفاده شود که منجر به خدمت‌رسانی بهتر به مردم شود، نه نرم‌تر شدن صندلی مدیران.» تشکری هاشمی در پاسخ به این سوال که بر‌خورد شورای شهر تهران با این مقوله چیست؟ تأکید کرد: «این وظیفه شهردار تهران است که با مدیرانی که بودجه بیت‌المال را صرف رفاه شخصی و لاکچری کردن دفاتر خود می‌کنند، به‌خورد کند. این شهردار قرار بود ضدفساد و ضدبهربرداری غیر مجاز از بیت‌المال باشد و قرار بود افرادی در مصدر امور قرار گیرند که اگر در ابعاد تخصص، سابقه کاری و احراز پست آنها قابل اغماض بودند، لااقل در حفظ بیت‌المال نمونه‌باشند. اما گزارش‌هایی که در صحن شورای شهر تهران مطرح شد و دل‌نگرانی‌هایی که بیان گردید، نشان می‌دهد که شهردار تهران باید نقش آفرینی جدی‌تری داشته‌باشد. فکرمی‌کنم اگر آقای شهردار همین امروز دستور تنبیه و عزل مدیرانی را که میلیاردها تومان صرف لاکچری کردن دفاتر خود کرده‌اند در دستور کار دهند، قطعاً به رضای خدا نزدیک‌تر خواهد بود و در این روزهای پایانی دوره مدیریتی ایشان، موجب رضایت مردم نیز خواهد شد.»

مصونیت و امنیت برای خانواده ایجاد می‌کند، بلکه مسئولیت‌پذیری دختران و بانوان را تقویت می‌کند. شناخت حکمت و فلسفه حجاب، پایه اصلی اجرای صحیح و مؤثر این برنامه‌ها است.»

▼ دوقطبی‌سازی زمینه دخالت ضدانقلاب

او با تأکید بر اهمیت انسجام ملی در هر تصمیم کشور گفت: «هر تصمیم، چه سیاسی، چه تقنینی و چه اجرایی، باید در سایه انسجام ملی اتخاذ شودو هیچ بهانه‌ای نباید به انسانی آسیب برساند. این خط قرمز به تأکید مقام معظم رهبری و سایر مسئولان کشور، اصلی‌ترین عامل برای حفظ ثبات و امنیت ملی است. دشمنانی مانند رژیم صهیونیستی و استکبار جهانی، هنگامی که انسجام ملی متزلزل شود، ممکن است حملات و فشارهای نظامی و نیابتی انجام دهند. قطب‌سازی و تفرقه میان مردم، زمینه دخالت نیروهای ضدانقلاب و تهدید امنیت ملی را فراهم می‌کند. بنابراین حفظ انسجام ملی از اهمیت بالایی برخوردار است. [...] هر کس از هر نهدای که به انسجام ملی آسیب بزند، به نوعی خیانت کرده است، چه از روی چهل باشد یا عمدی باشد. در شورای عالی انقلاب فرهنگی، هر مصوبه و برنامه‌ای قبل از اجرا بررسی می‌شود تا اطمینان حاصل شود که انسجام ملی تقویت شود و منشأ دوقطبی‌سازی نباشد. دفاع از انسجام ملی نباید بهانه‌ای برای ایجاد رقتهای ناهنجار یا دوقطبی‌سازی میان مردم شود و هرگونه رفتار غلط باید مدیریت و اصلاح شود تا امنیت و وحدت کشور حفظ شود.»

▼ تصویب ضوابط نمایش خانگی

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره به روند تصویب ضوابط و سیاست‌های نمایش خانگی افزود: «پس از جلسات متعدد و بررسی‌های کارشناسی، با جمع‌بندی عقل جمعی، سیاست‌ها و ضوابط در شورا مصوب شده و اکنون در اختیار دفتر رئیس‌جمهور قرار دارد تا امضا و ابلاغ شود. معاونت حقوقی ریاست جمهوری برخی نقدها و اشکالات به این مصوبه ارائه کرده که برای ما تعجب‌آور بود، زیرا تمام مصوبات پیش از ارسال به رئیس‌جمهور برای معاونت حقوقی و بخش‌های مرتبط ارسال می‌شود و در آن زمان هیچ نکته‌ای مطرح نشده بود. برخی از ایرادات ارائه‌شده نیز به قانون اساسی مرتبط است و از نظر شورا اشکال محسوب نمی‌شود. تصویب و ابلاغ این ضوابط و سیاست‌ها می‌تواند نقش مهمی در حکمرانی نمایش خانگی داشته‌باشد، اما برای ضمانت اجرایی کامل، برخی قوانین نیز باید توسط مجلس شورای اسلامی تصویب شود. کمیسیون فرهنگی مجلس هم اکنون در حال بررسی و تدوین قوانین مرتبط است و ستاد فرهنگی اجتماعی شورائ نیز با این کمیسیون در ارتباط مستمر است تا سیاست‌ها و ضوابط نهایی، ضمانت اجرایی کافی داشته‌باشند.»

جمال رحمتی

بنزین ۳ نرخى!

J A M A L

عکس نوشت

چرا قیچی وزیر از همه بزرگتر است؟

درباره عکسی از افتتاحیه سیزدهمین نمایشگاه ایران ساخت

یکی دوروز پیش در خبرگزاری‌ها تصویر عجیبی منتشر شد. عکس منتشر شده طوری بود که مخاطب در نگاه اول گمان می‌کرد تصویر ساخته هوش مصنوعی باشد. واقعیت این بود که اگر فی المثل این عکس در سال‌هایی قبل از هوش مصنوعی روی خط خبرگزاری‌ها می‌آمد می‌شد به این فکر کرد که شاید، تئاتر لاله‌زاری قصد دست‌انداختن مراسم افتتاحیه‌ای را داشته است. این‌ها همه تصورات یک مخاطب هوشمند است با این وجود هر چه بیشتر به عکس و خبر نگاه کنید متوجه می‌شوید که تصویر منتشر شده نه شوخی، نه هوش مصنوعی و نه حتی یک تئاتر لاله‌زاری است. عکسی که در پایین همین صفحه مشاهده می‌کنید؛ مراسم «افتتاحیه سیزدهمین نمایشگاه ایران ساخت» با حضور حسین سیمایی صراف، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری و حسین افشین، معاون علمی رییس‌جمهور و تنی چند از بزرگان و... در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران است.

بریدن روبان در مراسم افتتاحیه، به اروپای قرن نوزده و انقلاب صنعتی بر می‌گردد. قدیمی‌ترین گزارش‌های مستند از مراسم‌هایی شبیه به بریدن روبان، مربوط به افتتاح خطوط راه‌آهن در نیمه دوم قرن نوزدهم است؛ جایی که یک نوار یا بند نمادین مسیر را می‌پست و با بریدن آن، راه رسماً باز می‌شد. این رسم در حقیقت بیش از آن که یک تشریفات ظاهری باشد، عملی نمادین برای اعلام «شروع» بود. روبان مرزی روشن میان گذشته و آینده به حساب می‌آمد. از نظر اجتماعی اما بریدن روبان نوعی اعلان عمومی است. دلیل اینکه یک مقام مسئول عمل برش را انجام می‌دهد این است که به‌شکل نمادین به آن پروژه مشروعیت ببخشد. در آخر، بریدن روبان اساساً لحظه‌ای نمایشی است. حرکتی کوچک که معنای بزرگ آغاز را در خود حمل می‌کند. توجه کنید آیین بریدن روبان در اصل مربوط به یک اتفاق بزرگ صنعتی یا عمرانی بود. این روزها اما هر روز هر روز در رسانه‌ها عکس‌هایی منتشر می‌شود که فی المثل برای راه‌اندازی یک سامانه یا اتفاقی که جزو وظایف روتین یک سازمان است عده‌ای ریسه می‌شوند و روبانی را می‌برند. حالا بیا بید فارغ از همه مسائل به این فکر کنیم که حقیقتاً برگزار کنندگان این مراسم با چه اندیشه‌ای تصمیم به این گرفته‌اند که هشت نفر هم زمان باید یک نمایشگاه را افتتاح کنند. اصلاً حالا که رئیس‌جمهور و معاونش دستور داده‌اند جلوی اسراف را بگیرند و از مهمانان پذیرایی نکنید به نظراتان خرید هم زمان هشت قیچی مصداق بارز اسراف به حساب نمی‌آید؟ یک پله بالاتر وقتی قرار است همه با هم یک کاری را انجام دهند چرا قیچی وزیر از همه بزرگتر است؟

عکس: علیرضا معصومی/ایسنا

سمفونی خطوط